

Riđi šišmiš

Geoffroy's Bat, *Myotis emarginatus* (E.Geoffroy, 1806)

Autori teksta: Draško Holcer, Nikola Tvrtković i Igor Pavlinić

Porodica: Vespertilionidae, mišoliki šišmiši, common bats

Globalna kategorija ugroženosti: VU: A2c

Regionalna kategorija ugroženosti: NT

Udio u globalnoj populaciji: II

 Razlozi potencijalne ugroženosti: Zabilježen je pad brojnosti u nekim dijelovima Europe: pretpostavljeni uzroci su uništavanje i uznemirivanje kolonija (Červený 1999), ali vjerojatno i češća upotreba pesticida. U panonskom dijelu areala ugrožen je i zbog impregnacije drvene građe za krovove otrovnim tvarima. U Hrvatskoj je prema ostalim vrstama veoma brojna u primorju, čak pretpostavljamo da je brojnost naše subpopulacije značajna u okviru brojnosti čitave vrste. Za sada nema naznaka pada brojnosti, pa ga zato ne smatramo regionalno ugroženim. Vrsta je izrazito osjetljiva na uznemirivanje. IUCN razlozi ugroženosti: 3.5; 5.1; 10

Sl. 57. Riđi šišmiš / Geoffroy's bat (*Myotis emarginatus*). SNIMIO: D. PEUĆ

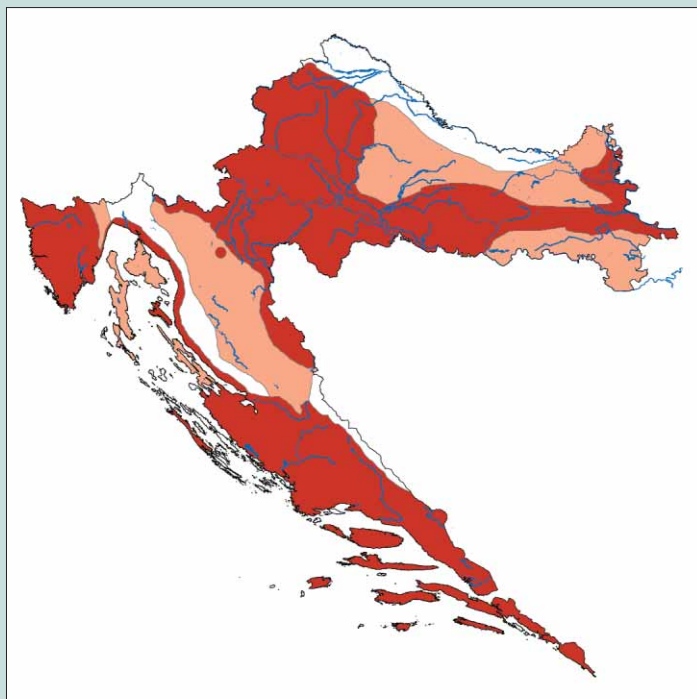

Postojeća zakonska zaštita: Vrsta je zaštićena prema Zakonu o zaštiti prirode RH, a nalazi se i na Dodacima II. i IV. Habitats Directive, Dodatku II. Bernske konvencije i Dodatku II. Bonske konvencije.

Predložene mjere zaštite: Kartiranje ljetnih kolonija i praćenje stanja brojnosti te autekološka istraživanja koja su na popisu prioriteta članica EUROBATS-a. IUCN mjere zaštite: 3.2; 3.3; 3.9

Rasprostranjenost: Sredozemno područje: južna i srednja Europa od Portugala, zapadna Azija do Kavkaza i Afganistana, sjeverna Afrika (Topál 2001). Dolazi u čitavoj Hrvatskoj, osim u vi-

Sl. 58. Dokumentirana rasprostranjenost riđeg šišmiša (crveno) uz potencijalno područje rasprostranjenja (narančasto) / Documented distribution of the Geoffroy's bat (red) with area of potential distribution (orange)

šim dijelovima gorja. Čest je i na otocima, Rabu, Dugom otoku, Braču, Hvaru, Visu, Korčuli, Lastovu, Mrčari, Mljetu, a na nekima ima i velike kolonije u špiljama, često tik nad morskom površinom (Holcer i ost., u rukopisu).

Ekologija: Nizinska šumska i grmljem obrasla staništa, a posebno u primorskom krškom području. Ljetne kolonije su mu u špiljama, ali i na tavanima zgrada. U Hrvatskoj je do sada poznato devet špilja s porodijskim kolonijama, svaka s preko 100 jedinka, a u dvjema po procjenama i više od 2000 primjeraka rideg šišmiša u svakoj – to je zasad najbrojnija populacija ove vrste u Europi (Tvrtković i ost. 2001). Kolonije su mu često uz velikog potkovnjaka ili južnog potkovnjaka, a vrlo rado borave na ulazima u špilje i u polušpiljama. Zabilježena je i zajednička kolonija bređih ženki rideg šišmiša s ženkama južnog potkovnjaka. Za razliku od drugih vrsta, vrlo rano napušta špilje s već izraslim mladima, još početkom kolovoza. I dalje su rijetki zimski nalazi u špiljama (Holcer i ost., u rukopisu). Prema istraživanjima u drugim državama, u kontinentalnom dijelu areala plijen mu se sastoji se uglavnom od pauka (Aranaeidae), a manje od noćnih leptira i dvokrilaca, a hvata ga na lišću i grančicama grmlja i drveća (Bauerova 1986).

PHYSIS Palaearctic Database staništa: 31; 32; 41; 44; 45; 65.22; 86

Habitats Directive staništa: 5130; 5210; 8310; 91FO; 91GO; 91HO; 91M0; 9320; 9340